

Odluka:

Povrv-242/2024-16

Zbirni podatci

Broj odluke: Povrv-242/2024-16

Datum odluke: 22.07.2025

Vrsta odluke: Presuda

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Republika Hrvatska

Općinski sud u Sesvetama

Stalna služba u Vrbovcu

Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 22

Poslovni broj: Povrv-242/2024-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Vrbovcu, po sucu toga suda Ljiljani Košić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Komunalca Vrbovec d.o.o. (OIB: 01537106865) iz Vrbovca, Kolodvorska ulica 29, protiv tuženika PN (OIB: [osobni identifikacijski broj]) iz [adresa], radi isplate, nakon zaključene neposredne, glavne i javne rasprave dana 1. srpnja 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja BN, dipl.iur., zaposlenika tužitelja i tuženika osobno, 22. srpnja 2025., donio, objavio i

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Andrije Vugera iz Sesveta, poslovni broj Ovr-1306/2024 od 8. kolovoza 2024. u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 91,90 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 23. srpnja 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Andrije Vugera iz Sesveta, poslovni broj Ovr-1306/2024 od 8. kolovoza 2024. u dijelu pod točkom I. u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju plati trošak ovršnog postupka u iznosu od 25,00 eura.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 25,77 eura u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužitelj s dijelom zatraženog troška postupka u iznosu od 12,50 eura, kao s neosnovanim.

Obrazloženje

1.

Tužitelj (prije ovrhovoditelj) je dana 23. srpnja 2024. podnio javnom bilježniku Andriji Vugeru iz Sesveta ovršni prijedlog na temelju vjerodostojne isprave protiv tuženika (prije ovršenika), radi naplate dospjele tražbine u iznosu od 91,90 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, a koja tražbina se odnosi na neplaćenu uslugu odvoza smeća iz domaćinstva tuženika. Tražio je i naknadu troškova postupka.

2.

Javni bilježnik Andrija Vuger iz Sesveta donio je dana 8. kolovoza 2024. Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1306/2024.

3.

Tuženik je dana 20. kolovoza 2024. podnio prigovor protiv navedenog Rješenja navodeći da boravi u [adresa] te da sa kao Komunalcem Vrbovec nikada nije uspostavio poslovni odnos. Nadalje je naveo da ne posjeduje kante za smeće te da Komunalac Vrbovec nikada nije izvršio odvoz smeća s njegove adrese.

4.

Javni bilježnik dostavio je spis sudu radi odlučivanja o podnesenom prigovoru.

5.

Sud je postupio temeljem odredbe čl. 58 st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 57/96, 22/99, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22, dalje OZ) te stavio izvan snage navedeno rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

6.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Izvod iz poslovnih knjiga tužitelja (list 8), prigovor ovršenika (list 21), odgovor na prigovor (list 26-27), račune (list 29-39), iskaz svjedoka EN (list 45-46) i iskaz svjedoka ŠN (list 46-47).

7.

Temeljem tako provedenih dokaza, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/99, 91/92, 112/99, 117/93, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje ZPP)) ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

8.

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da prema tuženiku ima nepodmirenu dospjelu novčanu tražbinu koja se odnosi na izvršenu uslugu odvoza komunalnog otpada.

9.

Tužitelj svoje potraživanje dokazuje Izvodom iz poslovnih knjiga koji se temeljem čl. 28. st.1. OZ smatra vjerodostojnom ispravom.

10.

Uvidom u Izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja (list 8) proizlazi da tuženik duguje tužitelju sveukupno iznos od 91,90 eura za razdoblje od kolovoza 2023. pa do lipnja 2024.

11.

Tuženik je u obvezi platiti utuženo potraživanje tužitelju iz razloga što je uvidom u Jedinostveni registar osoba Republike Hrvatske utvrđeno da tuženik PN ima prijavljeno prebivalište na adresi u [adresa] od 15. ožujka 1974., a što tijekom ovoga postupka nije bilo niti sporno.

12.

13.

Iz iskaza svjedoka EN (list 45-46) proizlazi da je ona zaposlena na radnom mjestu voditelja za sakupljanje komunalnog otpada u Komunalcu Vrbovec. Prije otprilike dvije godine tuženik PN došao je u njezin ured u Komunalac Vrbovec te je zatražio da mu Komunalac odradi uslugu odvoza glomaznog otpada. U razgovoru sa tuženikom i pregledom dokumentacije Komunalca utvrđeno je da PN uopće nema zaduženje u Komunalcu Vrbovec. Nakon toga je provjerila izvadak iz zemljišne knjige temeljem kojega je utvrđeno da je PN vlasnik objekta na adresi u [adresa] te ga je Komunalac nakon toga zadužio kao obveznika plaćanja usluge odvoza komunalnog otpada iz domaćinstva. Tom prilikom je tuženik PN naveo da on na toj adresi ne živi te da nema smeća. Sa kolegicom ŠN i kolegom BN otišla je obaviti očevid na licu mjesta i utvrditi živi li tuženik na navedenoj adresi. Kada su došli na lice mjesta utvrdili su da tuženik tamo živi te su ga zatekli kod kuće. Tom prilikom su tuženiku ponudili da preuzme posude za sakupljanje komunalnog otpada što je on odbio ponavljajući kako on živi u [adresa]. Svjedok je nadalje navela kako su oni PN zadužili kao obveznika plaćanja usluge odvoza smeća na temelju utvrđenog činjeničnog stanja te bez obzira što tuženik nije potpisao nikakav ugovor sa tužiteljem i bez obzira što je odbio preuzeti kante isti se vodi kao obveznik plaćanja i ne može se te svoje obveze osloboditi obzirom je to u skladu sa Zakonom o gospodarenju otpadom te postoji i odluka Općine Gradec o sakupljanju otpada na njezinom području. PN šalju račune samo na fiksni dio usluge od oko 8,00 eura dok mu varijabilni dio ne naplaćuju obzirom da isti nema posude za sakupljanje otpada niti djelatnici Komunalca prazne kante na adresi tuženika.

13.

14.

Iz iskaza svjedoka ŠN (list 46-47) proizlazi da su pred otprilike dvije godine kolegica JN, kolega TN i ona otišli na kućnu adresu tuženika u [adresa] kako bi se uvjerili živi li tuženik na toj adresi. Provjeru su vršili iz razloga što je tuženik osobno došao u prostorije Komunalca i tražio da mu se izvrši usluga odvoza glomaznog otpada te je tom prilikom utvrđeno da PN u Komunalcu nema zaduženje za plaćanje odvoza komunalnog otpada. Obzirom da je tuženik tvrdio da on tamo ne živi, već da živi u [adresa] otišli su potvrditi te njegove navode. Kada su došli tamo zatekli su tuženika, posude za hranjenje mačaka, mačke su bile po dvorištu te je u dvorištu bio i komposter. Dvorište je bilo pokošeno te je bilo vidljivo da tamo netko živi. PN je tom prilikom i razgovarao s njima te ponavljao da živi u [adresa], a ne u Gradečkom Pavlovcu. Kada su bili kod njega ponudili su mu da preuzme kante za sakupljanje otpada, ali je on to odbio. Nakon toga su ga u Komunalcu zadužili kao obveznika plaćanja i od tada mu dolaze računi za fiksni dio usluge obzirom da nije preuzeo kante te ne predaje smeće. Svjedok je nadalje navela da ona živi u [adresa] te svakodnevno prolazi kroz [adresa] prilikom odlaska na posao i dolaska kući te je često vidjela PN u dvorištu obiteljske kuće u [adresa]. Vidjela je kako se vani suši veš, a u zimskom periodu vidjela je da dim izlazi iz dimnjaka pa je zaključila da u toj kući netko živi.

14.

Iskaze saslušanih svjedoka sud smatra istinitima i točnima te im u cijelosti poklanja svoju vjeru. Ovo stoga što su svjedoci iskazivali o činjenicama koje su im neposredno poznate obzirom da su osobno bile na licu mjesta na nekretnini tuženika te su se uvjerile u to da tuženik živi na navedenoj adresi.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

Odredbom čl. 7. st. 1. točka 1. Zakona o gospodarenju otpadom (Narodne novine broj 84/21, dalje ZGO) propisana je primjena načela "onečišćivač plaća" prema kojem proizvođač otpada odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom te je financijski odgovoran za provedbu sanacijskih mjera zbog štete koju je prouzročio ili bi je mogao prouzročiti otpad. Isto je propisano i čl. 6. st. 1. točka 1. ranije važećeg Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine broj: 94/13, 73/17, 14/19, 98/19, dalje ZOGO).

16.

Člankom 14. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (Službeni list Europske unije EL 312/12 od 22. studenog 2008.) i člankom 7. stavka 1. točke 1. ZGO-a, cijena javne usluge sakupljanja komunalnog otpada obračunava se po načelu "onečišćivač plaća". Gospodarenje otpadom od interesa je za Republiku Hrvatsku iz čega slijedi da je komunalni otpad potrebno zbrinjavati na za to predviđen način i na predviđena mjesta te nije prihvatljivo i kažnjivo je odlaganje otpada izvan određenih odlagališta zbog čega naplata te vrste usluge ne ovisi samo o stvarnom korištenju opsega te usluge već i o drugim obračunskim kriterijima u skladu s propisima komunalnog gospodarstva.

17.

Člankom 64. stavka 1., 2. i 3. ZGO-a, propisano je da javna usluga sakupljanja komunalnog otpada podrazumijeva prikupljanje komunalnog otpada na području pružanja javne usluge putem spremnika od pojedinog korisnika i prijevoz i predaju tog otpada ovlaštenoj osobi za obradu takvoga otpada, da se radi o javnoj usluzi od općeg interesa te je propisano koje usluge uključuje.

18.

Korisnik navedene javne usluge na području pružanja usluge je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge, kako je to, na propisano člankom 70. stavka 1. ZGO-a, korisnik je prema stavku 4. istog članka dužan koristiti te javne usluge na način sukladan ZGO i propisima donesenim na temelju toga Zakona, te općim aktima koje jedinica lokalne samouprave donese na temelju toga Zakona, što proizlazi i iz članka 30. stavka 5. i 6. ZOGO-a.

19.

Člankom 75. stavka 1. i 2. ZGO-a propisano je da se cijena javne usluge plaća radi pokrića troškova pružanja javne usluge te da strukturu cijene javne usluge čini: 1. cijena za količinu predanog miješanog komunalnog otpada i 2. cijena obvezne minimalne javne usluge. Člankom 76. stavka 1. i 2. istog Zakona propisano da je obvezna minimalna javna usluga iznos koji se osigurava radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu te da je cijena obvezne minimalne javne usluge dio cijene javne usluge. Odredom čl. 77. st. 1. ZGO-a propisano je da je Cjenik javne usluge opći akt koji, na temelju Odluke iz članka 66. ovoga Zakona, donosi davatelj usluge.

20.

Uzimajući u obzir naprijed navedeno za zaključiti je da je usluga sakupljanja komunalnog otpada cjelogodišnja obveza, te nije moguće izvršavati obvezu plaćanja parcijalno. Plaćanje cijene obvezne minimalne javne usluge (fiksno dijela cijene usluge) potrebno je kroz cijelu godinu kako bi na nekom području uopće bilo moguće osigurati pružanje javne usluge na način da bude redovita, sigurna, kvalitetna i ekonomski održiva, uz osiguranje potrebnih sredstva (za radnike, spremnike, kamione, drugu opremu i ostala materijalna sredstva). Cijena te usluge kako je navedeno, zavisi i od količine predanog otpada (varijabilni dio), koji zavisi od svojstva otpada, vrste nekretnine u kojoj se korisnici nalaze, njezine površine i namjene, sposobnošću „posjednika“ da proizvede otpad, te o volumenu spremnika koji je korisnicima stavljen

na raspolaganje i učestalosti skupljanja otpada, što u pojedinim razdobljima može varirati. Dakle, smisao navedenih odredaba bio je obuhvatiti cijenu javne usluge za predanu količinu otpada (varijabilni dio), cijenu obvezne minimalne javne usluge (fiksni dio) i ugovornu kaznu (ako je došlo do postupanja korisnika protivno ugovoru), jer je cilj propisivanja navedene strukture cijene bio da se kroz obračun cijene obvezne minimalne javne usluge (fiksni dio) osigura mogućnost primjene načela „onečišćivač plaća“, a da se tzv. varijabilnim dijelom osigura sama primjena načela „onečišćivač plaća“. (odluka Vrhovnog suda RH Rev-101/23 od 14. veljače 2023.)

21.

Prema tome, vlasnici nekretnine moraju plaćati cijenu obvezne minimalne javne usluge-fiksni dio cijene, za sve mjesece tijekom kalendarske godine čak i ako nekretninu ne koriste svaki mjesec.

22.

Odredbom čl. 6. st. 2. Odluke o načinu pružanja javne usluge skupljanja komunalnog otpada na području Općine Gradec (dalje Odluka) propisano je da je korisnik kućanstvo korisnik javne usluge koji nekretninu koristi, trajno ili povremeno u svrhu stanovanja (npr. vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor).

23.

Odredbom čl. 3. Odluke propisano je da na području Općine Gradec javnu uslugu odvoza otpada pruža trgovačko društvo Komunalac Vrbovec d.o.o.

24.

Odredbom čl. 22. Odluke propisano je da cijena minimalne javne usluge pokriva troškove javne usluge koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu o osiguranju primjene načela "onečišćivač plaća", načela ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti kvalitete pružanja javne usluge sukladno Zakonu, ovoj Odluci i drugim propisima.

25.

Odredbom čl. 22. st. 3. Odluke propisano je da je cijena obvezne minimalne javne usluge za korisnika kategorije kućanstvo jedinstvena na čitavom području primjene ove Odluke, a iznosi 55,00 kuna mjesečno bez PDV-a.

26.

Uvidom u račune (list 29-39) utvrđeno je da su tuženiku računi ispostavljeni za razdoblje od kolovoza 2023. do lipnja 2024. za fiksni dio odvoza na iznos od 8,25 eura zajedno sa PDV-om.

27.

Nesporno je dakle, da je obveza građana Općine Gradec da predaju kućno smeće na odvoz te plaćaju naknadu za uslugu odvoza bila zakonski regulirana kroz cijelo utuženo razdoblje, a odvoz smeća obavljao je tužitelj koji obavlja djelatnost skupljanja otpada na području Općine Gradec.

28.

Imajući dakle, u vidu naprijed navedenu Odluku nedvojbeno proizlazi da je tuženik, sa stambenim prostorom na području Općine Gradec, u obvezi plaćati uslugu odvoza kućnoga smeća tužitelju kao ovlaštenoj organizaciji. Tuženik nije dokazao da je na ispostavljene račune izjavio reklamaciju u roku od 15 dana od primitka računa kao što je to odredbom čl. 21. st. 2. Odluke propisano pa je u obvezi platiti ispostavljene račune.

27.

29.

Osnovanost tužiteljevog potraživanja proizlazi dakle, iz Odluke o načinu pružanja javne usluge skupljanja komunalnog otpada na području Općine Gradec i odredbe čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22, dalje ZOO).

30.

Odredbom čl. 9. ZOO propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni ispuniti svoju obvezu te da odgovaraju za njezino ispunjenje.

31.

Navodi tuženika kako on ne koristi usluge Komunalca Vrbovca nisu odlučni u ovom postupku iz razloga što se Odluke o načinu pružanja javne usluge skupljanja komunalnog otpada na području Općine Gradec odnosi na sve vlasnike i posjednike nekretnina na području Općine Gradec. Za obvezu plaćanja nije odlučno koriste li se usluge ili ne. Ostaje međutim nejasno na koji način tuženik zbrinjava komunalni otpad ako ne koristi usluge Komunalca Vrbovca.

32.

Visina tužbenog zahtjeva utvrđena je na temelju Izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja i ispostavljenih računa (list 8 i 9, 29-39). Napominje se da tuženik visinu tužbenoga zahtjeva nije niti osporavao.

33.

Kako se u konkretnom slučaju radi o tzv. nastavljenom postupku u smislu odredbe čl. 451 st. 3. ZPP održan je na snazi platni nalog za iznos od 91,90 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućima od dospelosti pa do isplate (točka I izreke).

34.

Sud je ukinuo platni nalog za cjelokupni iznos troškova ovršnog postupka od 25,00 eura iz razloga što je o troškovima ovršnog i parničnog postupka sud odlučio jednom odlukom, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja I. stupanjske presude pa do isplate. Ovo stoga što je ovršni postupak nakon podnesenog prigovora nastavljen kao parnični postupak pa se radi o jedinstvenom postupku te o troškovima stranaka treba odlučiti jednom odlukom, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

35.

Tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka u iznosu od 12,50 eura koji iznos se sastoji od predujma naknade javnog bilježnika zajedno sa PDV-om.

36.

Tužitelju je priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 13,27 eura koji trošak se odnosi na sudsku pristojbu na presudu.

37.

Tužitelju je sveukupno dosuđen trošak postupka u iznosu od 25,77 eura (točka III. izreke)

38.

Tužitelju nije priznat trošak ovršnog postupka u iznosu od 12,50 eura koji se odnosi na ostatak naknade javnog bilježnika iz razloga što tužitelj nije dokazao da je taj trošak imao niti se u spisu nalazi dokumentacija iz koje bi proizlazila osnovanost i visina ovog dijela zatraženog troška pa je odlučeno kao pod točkom IV izreke.

39.

Uslijed svega naprijed navedenog i obrazloženog temeljem odredbe čl. 451. st. 3. ZPP odlučeno je kao u izreci.

U Vrbovcu 22. srpnja 2025.

Sudac

Liljana Košić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo podnijeti žalbu Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana objave. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u 3 istovjetna primjerka.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP.

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu. (čl. 467.a ZPP).

Dostaviti:

1. tužitelju

2. tuženiku

3. presuda nepravomoćna

4. pozovi tužitelja da plati pristojbu na presudu u iznosu od 13,27 eura

5. vidi upisnik "Povrv"

6. kal. 15 dana

1. tužitelj

2. tuženik

3. presuda

4. pozivi

5. upisnik

6. kal.

